

moment de fer el contracte de venda es van firmar una sèrie de condicions amb l'Espanyol (una d'elles era que si el jugador arribava a primera divisió, el Vilobí C F cobraria uns diners); 2) Perquè quan un jugador arriba a professional la Federació cobra uns diners a l'equip que l'inscriu i els reparteix entre tots els equips en els què ha jugat. Ara bé, els diners del contracte no tenen res a veure amb els dels drets federatius. Com que els contractes de venda de jugadors és un dels actius que es varen donar al l'Ajuntament, aquest ha cobrat directament de l'Espanyol, i els diners dels drets federatius d'en Coro i altres jugadors els ha cobrat el Girona F C, i després els ha entregat a l'Ajuntament de Vilobí. Ara bé, pel jugador que l'Ajuntament ha ingressat més diners en total ha estat per l'Angel, que va ser un dels últims traspessos que va fer el Vilobí C F.

Quants diners ha ingressat l'Ajuntament provinents del Vilobí C F?

A dia d'avui 526.790,90€

A què t'agradaria que es destinessin?

En primer lloc, que algun dia es compleixi la paraula que al 2004 va donar l'alcalde d'aquell moment: destinar una part d'aquests diners a construir un centre per a entitats del municipi, ocupant una tercera

part d'aquest local per a dipositar-hi i exposar-hi permanentment totes les coses corresponents als 30 anys de vida i d'història del Vilobí C F. En segon lloc, destinar la resta a les activitats esportives de qualsevol tipus que es facin al Municipi. No m'agradaria que els dediquessin a res més que no sigui a l'esport. El que sí confio és que un dia es faci el centre d'entitats i es pugui tenir exposada permanentment, i mantenir viva i present la història del Vilobí CF.

Què es el que més t'agradava de ser President del Vilobí?

Conviure amb gent que fa les coses amb dedicació i desinteressadament; que per un al·licient és capaç de fer el que no fa per quasi res més, a vegades ni per la família. Conviure amb gent amb valors. I també el fet que es conegué i es valorés el Vilobí CF i el Municipi de Vilobí; era molt gratificant arribar futbolísticament a cotes que no arribaven altres municipis més grans; veure com molta gent valorava i admirava el Club i el Municipi.

Què és el que menys t'agradava?

La dedicació, que a vegades era angoixant, i el fet que no podies fer content a tothom, especialment als jugadors que jugaven menys.

Què trobes a faltar?

Res. És una cosa que a vegades em fa pensar: com pot ser que no trobi a faltar res? Suposo que és perquè el Vilobí C F per mi ha estat una cosa a la meua vida, que hi vaig ser quan va començar i quan va acabar. Em sap greu que no existeixi, però no ho trobo a faltar, en tinc prou amb el record, i avui tampoc em veig ni de directiu ni de president en cap altre club. Des que ho vaig deixar definitivament el 2004, en vuit anys hauré vist com a molt 3 o 4 partits en un camp de futbol, i per la televisió alguns d'importants i prou.

Com veus el futbol a Vilobí actualment?

Estan fent una bona tasca amb la mainada, i també amb els grans i les noies. A Vilobí tothom qui en te ganes pot jugar a futbol, però em sembla que seria millor per tots ells que en lloc de dos clubs fossin un sol club.

Què penses del reconeixement com a fill predilecte?

A nivell personal m'és indiferent. A nivell del Vilobí C F, és un bon reconeixement per a tota la gent que hi va dedicar-hi tant d'esforç i tant de temps. De fet, vaig acceptar-ho perquè vaig entendre que era el reconeixement a tota aquesta gent i al Vilobí C F; sense aquesta gent mai hagués existit el Vilobí C F i jo mai hagués tingut aquest reconeixement per part de l'Ajuntament, un reconeixement que no és meu, sinó de totes les persones que vàrem formar part del Club.

Municipi gastronòmic

Continuem la secció de Tosquija sobre els restaurants del nostre municipi. Can Pitu de Salitja, a primera vista, sembla un bar, però és un bar i més. A banda que podeu satisfer el vostre apetit amb gran varietat d'entrepans i tapes, també podeu entrar en tractes en qüestions de cullera i forquilla. Per exemple, aquest estiu hi han servit els dinars dels nens i nenes del casal, que n'han quedat encantats, i sembla que els monitors i monitores també.

RESTAURANT CAN PITU Salitja

Text i fotografies:
Germà Coenders

De la importància històrica de la casa ara ocupada per Can Pitu, a tocar de l'Església de Salitja, en dona fe la inscripció sobre la porta, datada el 1788. Pedres a banda, en nuclis de la dimensió de Salitja sempre es reivindica, més enllà de la pedra mateixa, que serveixi d'espai i punt de trobada, sobretot per als joves.

A en Pitu i a la seva germana Raquel, molt coneguts ací, no paraven d'engrescar-los a obrir un local en el poble, al seu gust, on s'hi poguessin trobar i trobar-s'hi bé. Fa un any i mig la Raquel i en Pitu van decidir fer-los cas i agafar el local, que duia un temps tancat.

No ha trigat gens en ser un referent de la vida salitgenca. Només entrar-hi, s'entén. La Raquel, tot i haver viscut quasi tota la vida a Catalunya, conserva la simpatia dels seus orígens. Parla amb tothom com si els conegués de tota la vida i ho fa amb un somriure de complicitat. Els coneguts de tota la vida de debò, es deixen fotografiar amb ella: a la paret n'hi ha un suro ple.

La Raquel prepara una bona selecció d'entrepans freds i calents. Entre setmana no té tapes. No surten

prou, diu, i li agrada servir-les sempre fresques del dia. Els caps de setmana hi trobareu una Andalusia en miniatura: calamarsos fregits, patates braves, croquetes, musclos, etc.

Les tendències més avantguardistes en la cuina afirmen que mengem amb tots cinc sentits. El que no els agrada tant als avantguardistes és adonar-se'n, que de fet sempre ha estat així. Sigui com sigui, a can Pitu acompanyeu el gust amb l'olfacte de fusta cremada de la llar de foc, la vista de les parets de pedra, el tacte de les copes glaçades on la Raquel serveix les cerveses, i l'oïda de les seves rialles escandaloses i sinceres. Cada vegada es discuteix més que els sentits siguin només 5. La companyonia i els partits de futbol dels quals podeu gaudir en aquest establiment entrarien perfectament en aquest capítol.

